

til 5,700 Kr., altsaa paa Lønningskontoen alene en Forøgelse af 1,800 Kr.

Hvad det andet Embede, nemlig som Byfoged i Svendborg, angaar, bliver Forholdet det, at Forøgelsen af Kopipengene eller de $\frac{2}{3}$ deraf, som Embedsmanden beholder — det er dem, jeg stadig sigter til —, vil andrage 492 Kr., det er da heller ikke noget uvæsentligt for den paa-gældende. Jeg vil benytte Lejligheden til at sige, at det er vanskeligt at sammenligne Jurisdiktionernes Størrelse med den Gage, der ydes, thi siden 1870 er der sket ganske betydelige Forskydninger i det Arbejde, der ligger ved de forskellige Underdommerembeder. Navnlig er der sket en Forrykkelse ved Byerne, thi det Arbejde, som Byfogderne have faaet, er steget stærkt siden 1870, ikke alene ved, at Folkemængden er stegen væsentligt siden 1870, men ogsaa ved, at Arbejdet er blevet meget mere mangesidigt og forskelligartet. Og der er, kan jeg sige, den Abnormitet i Forholdet mellem de forskellige Embeder, at saadanne Embeder, som ere mest besværlige, nemlig Underdommerembederne i de store Byer, ere i 2den Lønningsklasse. Jeg skal her nævne: Aarhus, Aalborg, Odense, Randers, Horsens, der alle sammen ere 2den Klasses Embeder, medens mange Landjurisdiktioner ere 1ste Klasses Embeder. Jeg antager, at de ere satte i 1ste Klasse i sin Tid, da det var besværligt at komme til Jurisdiktionens Grænser, men det Forhold er ogsaa forrykket siden den Tid til Fordel for Embedsmanden ved, at der er kommet mange flere Kommunikationsmidler rundt omkring, Forbindelserne ere ved Jernbaner, Cykler, Automobiles o. s. v. blevne meget bedre end tidligere. Derfor kunde naturligvis dette Forhold trænge til en hel Omregulering, saaledes at Underdommerembederne paa ny bleve satte i Klasse. Naar Ministeriet dog ikke finder Øjeblikket opportunt til at foretage en saadan, skyldes det forskellige Grunde, af hvilke jeg skal nævne følgende: Hvis det forelagte Lovforslag om folkevalgte Borgmestre gaar igennem, vil det helt forrykke Forholdet med Hensyn til alle Embeder, hvor Byfogeden tillige er Borgmester. Dernæst er der Hensynet til Retsreformen, og endelig er der Hensynet til, at man — hvad jeg haaber maa ske indenfor en over-skuelig Fremtid — kan komme til en Adskillelse af den dømmende og den administrative Myndighed paa dette Omraade, saaledes at man faar Politimyndigheden for sig, Dommermyndigheden for sig. Det vil medføre en Omregulering af alle disse

Embeder. Derfor er Tidspunktet nu ikke kommet til at regulere om paa de forskellige Lønsatser.

Jeg tror saaledes, at man bør vedtage Lovforslaget, som det nu een Gang er vedtaget af Folketinget. Dog er der en Bestemmelse, som selvfølgelig maa forandres, nemlig den i § 4, som lyder saaledes: „Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1912.“ Det følger af sig selv, at det er en Fejltagelse, at det ikke er foreslaaet forandret ved tredje Behandling i Folketinget.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) gjorde opmærksom paa Lovforslagets § 2, som han ikke fandt ganske klart affattet, idet det ikke oplystes i Paragraffen, at Hundstrup Sogn i Forvejen hører ind under Salling Herreds Jurisdiktion. Men det findes udtrykkelig oplyst i sidste Stykke af Lovforslagets Motiver, saa at det er overflødigt at bemærke noget om det i selve Lovforslaget.

Sylow: Den ærede Justitsministers Begrundelse forekommer mig unægtelig ikke synderlig slaaende. Den ærede Minister oplyser, at det, at § 4 i det oprindelig forelagte Lovforslag var udstemt i Folketinget, formentlig nærmest skyldtes Grunde, som ligge ganske udenfor Lovforslaget og beroede paa Forudsætninger, som mulig aldrig komme til Eksistens, Omlægning af Jurisdiktionerne o. s. v. Jeg skal derfor ikke opholde mig ved den Side af Sagen.

Naar den højtærede Minister paabe-raabte sig, at Sportlerne vilde stige meget betydeligt, næsten 25 pCt. i Sunds og Gudme Herreder, er han naturligvis ikke blind for, at samtidig med at denne Forøgelse i Arbejdet og den dermed følgende Indtægt ved Sportler indtræde, stiger ogsaa Ansvar og netop det pekuniære Ansvar, Ansvar for rette Tinglæsninger o. s. v., i meget betydelig Grad. Naar endelig den ærede Minister anførte, som det forekommer mig med megen Rørelse, hvor mageløst Justitsministeriet handlede ved at ville Forhøjelse af Kontorholdsgodtgørelserne, synes det mig noget langt ude, thi det er jo givet, at naar der kommer mange flere Forretninger til, og Skriverembedet nedlægges, maa der større Kontorhold til. Jeg holder mig til, hvad Justitsministeriet meget vel og meget vel motiveret har skrevet i Bemærkningerne til Lovforslaget, ved hvis Affattelse alle de Betragtninger, den ærede Minister fremkom med, maa have foreligget for Ministeriet. Ministeriet skriver her, at „da derhos de med Herreds-